หัวข้อสหกิจศึกษา	การขออนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืน และเคลื่อนย้ายวัตถุระเบิด กรณีศึกษาของ สถานีตำรวจภูธรเมืองชลบุรี REQUSETING PERMISSION TO POSSESS AND USE FIREARMS, AS WELL AS TRANSPORTIING EXPLOSIVE MATERIALS A CASE STUDY OF MUANG CHONBURI POLICE STATION
ชื่อนักศึกษา	นางสาวธิดาภรณ์ มงคลรัตน์
อาจารย์ที่ปรึกษาสหกิจศึกษา	อาจารย์ปภาดา ประมาณพล
หลักสูตร	นิติศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชา	นิติศาสตร์
พ.ศ.	2567

บทคัดย่อ

ปัญหาความรุนแรงเกี่ยวกับการใช้อาวุธปืน (Gun Violence) เป็นอีกหนึ่งสาเหตุการตายจากอาชญากรรมที่สำคัญของประเทศไทย จากข้อมูลขององค์การระหว่างประเทศด้านการวางแผนและนโยบายป้องกันการบาดเจ็บ (International Firearm Injury Prevention and Policy) พบว่าในแต่ละวันทั่วโลกมีการใช้อาวุธปืนเพื่อก่ออาชญากรรมเป็นจำนวนมาก และจากข้อมูลของ World Population Review ได้เผยแพร่ผลสำรวจประเทศที่มีกรณีการเสียชีวิตด้วยอาวุธปืนมากที่สุดในโลก ประจำปี 2565 พบว่า ประเทศไทยติดอันดับที่ 15 ของโลก โดยมีผู้เสียชีวิตจากอาวุธปืนจำนวน 2,804 คน และมีอัตราการเสียชีวิตที่เกี่ยวข้องกับอาวุธปืนเฉลี่ย 3.91 คนต่อประชากร 1 แสนคน ผลกระทบจากการใช้อาวุธปืนได้ทวีความรุนแรงและสร้างความเสียหายต่อชีวิตและทรัพย์สินของผู้คนจำนวนมาก

ประเทศไทยเริ่มมีการนำอาวุธปืนมาใช้ตั้งแต่สมัยอยุธยาตอนต้น โดยในสมัยนั้นยังไม่มีกฎหมายควบคุมการใช้อาวุธปืนโดยตรง แต่ยังคงมีแนวคิดออกกฎหมายควบคุมการมีอาวุธปืนในครอบครองของบุคคลมาโดยตลอด จนกระทั่ง พ.ศ. 2477 ได้มีการประกาศใช้ “พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิดและดอกไม้เพลิง พ.ศ. 2477” เพื่อกำหนดห้ามมิให้บุคคลมีอาวุธปืนและใช้เครื่องกระสุนปืนบางชนิด รวมทั้งกำหนดเกี่ยวกับการอนุญาตการใช้อาวุธปืนด้วย ซึ่งกฎหมายดังกล่าวบังคับใช้มาเป็นเวลา 13 ปี จึงได้มีการตรากฎหมายใหม่ คือ พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิงและสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490” โดยมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 10 กันยายน 2490 มาจนถึงปัจจุบันและได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาแล้ว 9 ครั้ง โดยมีกระทรวงมหาดไทยเป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบดำเนินการตามพระราชบัญญัติดังกล่าว และให้

SPU CHONBURI

กรมการปกครองมีหน้าที่รับผิดชอบในการบังคับใช้ ควบคุมและกำกับดูแลการดำเนินการต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับอาวุธปืน รวมทั้งการนำเข้าการจำหน่ายอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืน ตลอดจนการอนุญาตอนุมัติและการจำกัดอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนให้เป็นไปตามกฎหมาย

ทั้งนี้ พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิงและสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490 ได้กำหนดให้ผู้ขอมีและใช้อาวุธปืนต้องเป็นบุคคลที่มีคุณสมบัติไม่ขัดต่อมาตรา 13 แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว เช่น ต้องไม่เป็นบุคคลซึ่งต้องโทษจำคุกในกรณีต่าง ๆ ตามที่กฎหมายกำหนด บุคคลซึ่งยังไม่บรรลุนิติภาวะ บุคคลซึ่งไม่สามารถใช้อาวุธปืนได้โดยกายพิการหรือทุพพลภาพ บุคคลซึ่งเป็นผู้ไร้ความสามารถ คนวิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ บุคคลซึ่งไม่มีอาชีพและรายได้ บุคคลซึ่งไม่มีที่อยู่เป็นหลักแหล่ง บุคคลซึ่งมีความประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง เป็นต้น โดยผู้ขอและใช้อาวุธปืนต้องมีภูมิลำเนาซึ่งบุคคลนั้นมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎรและมีถิ่นที่อยู่ประจำในท้องที่ที่บุคคลนั้นขออนุญาตไม่น้อยกว่า 6 เดือน

SPU CHONBURI